ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι' - ΑΡ. 10-45

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ 15 ΔΡΑΧΜΑΙ 15

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
15
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1934
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.36'—Δύσις 5.05'
Ἐλευθερίου Ἱερομάρτ., Σωσάνης
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 762,7

464379

ΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐνῷ, ὑπὸ τὰς εὐχὰς ὅλων τῶν μὴ συνεσκοτισμένων τὸν νοῦν ἐκ κομματικῶν ἐμπαθειῶν Ἑλλήνων, ἔδιδε χθὲς τὸν ὅρκον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ὁ ἀπὸ πενταετίας κατέχων τὸ ὕπατον τοῦτο ἀξίωμα κ. Ἀλέξανδρος Ζαΐμης, μία ἀπογευματινὴ βενιζελικὴ ἐφημερὶς ἔκρινεν εὐπρεπὲς καὶ κόσμιον καὶ πατριωτικὸν νὰ δημοσιεύσῃ πολύστηλον σκαλάθυρμα, εἰς περίληψιν θέσιν τῆς πρώτης σελίδος αὐτῆς,μὲ τὸν μοναδικὸν σκοπὸν νὰ μειώσῃ διὰ παντὸς τὸν τοῦ κύρους τῆς προσωπικότητος τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἐπιστρατεύουσα πρὸς τοῦτο καὶ τὴν ἄκακον καὶ ἄγολον σάτυραν τοῦ ἀειθαλοῦς Σουρῆ.

Δὲν θὰ μᾶς ἀπασχολεῖ αὐτὴ ἡ ἐκδήλωσις ἐὰν δὲν ἦτο σύμπτωμα μιᾶς γενικωτέρας βενιζελικῆς νοοτροπίας. Κήνσορες ἠθῶν δὲν ἐφιλοδοξήσαμεν ποτὲ νὰ γίνωμεν. Ἕκαστος φέρει τὴν ἀναλόγως τῶν περὶ ἀγωγῆς καὶ εὐπρεπείας ἀντιλήψεώς του. Καὶ ἂν ἐκ τοῦ πολυστίλου δημοσιεύματος τῆς βενιζελικῆς ἐφημερίδος ἐκρίθη ἀπό τινος, αὐτὸς δὲν ἦτο, βέβαια, ὁ Ἀλέξανδρος Ζαΐμης, ἀλλ' οἱ κατασκευασταὶ αὐτοῦ δημοσιεύματος. Ὁ κ. Ζαΐμης δὲν πρόκειται νὰ κριθῇ πρόχειρα. Τὸν ἔκριναν τελεσιδίκως μακρῶν δεκαετηρίδων ὑπηρεσίαι πρὸς τὸν τόπον,τριῶν ἀπάρτων αἰῶνος δοκιμασία καὶ χαρακτῆρός του. Καὶ ἡ Ἑλλληνίς περὶ αὐτοῦ ἐτυμηγορία ἐξεδηλώθη καὶ ὅταν ἐψήφισε ὡς ὁ μόνος δυνάμενος ν' ἀσφαλίσῃ τὴν ἐθνικὴν ἀκμὴν εἰς κρισίμους στιγμὰς κλυδωνισμῶν, ὡς ὁ μόνος δυνάμενος νὰ ἑνώσῃ εἰς ἐνεργασίαν ὑπὸ τὴν ἔμφρονα καὶ ἐξω των κομματικῶν προστριβῶν προεδρίαν ὅλου τοῦς πολιτικοὺς ἡγέτας τῆς χώρας εἰς μίαν οἰκουμενικὴν κυβέρνησιν καὶ ὅταν ὁ κ. Βενιζέλος, πανίσχυρος τότε κυβερνήτης, τὸν ἔκριν, πρὸ πενταετίας, ὡς ἄξιον διὰ τὸ προεδρικὸν ἀξίωμα — ἀείτοι ὅσα ἡ ἀπογευματινὴ βενιζελικὴ ἐφημερὶς «ἐσταχυολόγησε» χθὲς ἐκ τῆς πολιτικῆς ἱστορίας τοῦ ἀνδρὸς ἦσαν καὶ τότε γνωστὰ ὡς δημοσιευθέντα κατὰ καιροὺς, ὅταν ὁ κ. Ζαΐμης ἐπολιτεύετο εἰς τὴν Βουλήν. Ἐάν, ὅμως, ἀπασχοληθοῦμεθα μὲ τὸ ἓν λόγῳ δημοσίευμα, τὸ κάμνομεν διὰ νὰ διατυπώσωμεν μερικὰς σκέψεις αὐτομάτως ἀναπηδώσας ἐκ τῶν τοιούτων βενιζελικῶν ἐκδηλώσεων.

Εἶνε ἀπολύτως νοητὴ ἡ ἄσκησις ἀντιπολιτεύσεως ἐναντίον ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς ὑποψηφιότητος διὰ τὴν Προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας πρὸ τῆς ἀρχαιοτικῆς ἐκλογῆς, καίτοι καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ ἀντιπολίτευσις, προκειμένου οὐχὶ περὶ νεωτέρου σχετικῶς καὶ στρατευομένου ἀκόμη πολιτικοῦ, ἀλλὰ περὶ ἀνδρὸς μὲ ὠλοκληρωμένην τὴν πολιτικὴν σταδιοδρομίαν του, θὰ ἔπρεπε νὰ τηρηθῇ ἐντὸς τῶν ὁρίων, τὰ ὁποῖα σαφῶς διαγράφει ἡ ἀναγνώρισις τόσων μακρῶν καὶ πιστῶν ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν Χώραν. Ἀλλ' ὅταν ἡ Ἀντιπολίτευσις αὐτὴ ἀσκῆται μετὰ τὴν κατὰ τὸ Σύνταγμα ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου καὶ ὅταν ἰδίως ἐκλέγεται ἡ ἡμέρα τῆς πανηγυρικῆς ὁρκωμοσίας τοῦ δι' αὐτὴν, τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶνε ἀπόδειξις μιᾶς πραγματικῶς ἀντιδημοκρατικῆς διαθέσεως.

Ὁ βενιζελισμὸς ἐπέβαλε τὴν Δημοκρατίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα διότι ἐπίστευεν ὅτι ὁ συνταγματικὸς κληρονομικὸς ἄρχων τῆς πολιτείας δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀποβῇ παράρτημα τοῦ κόμματος, εὐάγωγος καὶ ἄβουλος ὑποστηρικτὴς τῶν ἐπιδιώξεών του. Ὁ βενιζελισμὸς ἠθέλησε τὴν Δημοκρατίαν ὡς πολίτευμα ἰδιόκτητον, μονοπωλιακῶς ἰδιόκτητον, τοῦ ὁποίου ὁ ἀνώτατος ρυθμιστὴς νὰ εἶνε σκεῦος τῆς ἐκλογῆς του καὶ νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ μονιμοποίησιν τοῦ κόμματος. Καὶ ὅταν ὁ κ. Βενιζέλος, μετὰ τὴν χρεωκοπίαν καὶ τὴν παταγώδη κατάρρευσιν τῆς πολιτικῆς του, ἠσθάνθη τὸ ἔδαφος κλονιζόμενον ὑπὸ τοὺς πόδας του, ἔσπευσε νὰ κηρύξῃ τὸ Δημοκρατικὸν πολίτευμα ἐν κινδύνῳ διὰ νὰ πείσῃ τὸν λαὸν ὅτι ἔπρεπε νὰ κρατήσῃ τὴν ἐξουσίαν διὰ νὰ τὸ ὑπερασπίσῃ.

Ἀφ' ὅτου ὅμως τὸ Δημοκρατικὸν πολίτευμα ἀπέβη τὸ πολίτευμα ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁ βενιζελισμὸς ἠναγκάσθη νὰ ἀποκαλύψῃ τὰς πραγματικὰς διαθέσεις του: ἡ δημοκρατία τοῦ εἶνε ἐντελῶς ἀδιάφορος ἐὰν δὲν σημαίνῃ αὐταρχικωτάτην βενιζελικὴν παντοκρατορίαν. Ὅταν ὁ κ. Βενιζέλος δὲν εἶνε πρωθυπουργὸς, πρέπει ν' ἀποβῇ ἰσόβιος πρόεδρος τῆς τοιαύτης βενιζελικῆς «δημοκρατίας», μὲ δικαιώματα, μάλιστα, πραγματικοῦ παγκυβερνήτου, τροποποιουμένου τοῦ ἰσχύοντος συντάγματος. Τοῦτο καὶ ἐπεδίωξε πρὸ ὀλίγων μηνῶν, βασισθεὶς πλέον τοῦ δέοντος εἰς τὴν συμπτωματικὴν πλειονοψηφίαν του ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν βουλευτῶν καὶ τῶν γερουσιαστῶν. Ἡ προσπάθεια ἀπέτυχεν, εὐτυχῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἡσυχίαν της. Ἀλλ' ὁ βενιζελισμὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ συγχωρήσῃ. Καὶ ἰδοὺ ὅτι εὑρίσκει ὡς κατάλληλον εὐκαιρίαν νὰ ἐξωτερικεύσῃ τὴν μὴ συγκρατουμένην πικρίαν του δι' ἐκδηλώσεων ὡς ἡ τοῦ χθεσινοῦ δημοσιεύματος.

Ἤτο, ὅμως, χρήσιμον ἴσως καὶ τοῦτο. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶνε ἀνάγκη νὰ πεισθῇ ἀπολύτως διὰ τῶν τοιούτων ἐκδηλώσεων ποίας ποιότητος εἶνε ἡ βενιζελικὴ δημοκρατικότης — δημοκρατικότης συνοψιζομένη εἰς ἀπόλυτον βενιζελικὴν μοναρχίαν μὲ ὅλα τὰ τὰ παρεπόμενα. Τὸ εὐτύχημα εἶνε ὅτι ἡ δυνατότης τῆς μονοπωλιακῆς βενιζελοποιήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ἐχάθη πλέον διὰ παντός.

Ἡ ἄλλη ἄποψις

Ο χημικὸς πόλεμος ὀλιγώτερον καταστρεπτικὸς ἀπὸ ὅτι νομίζομεν.-Ὀλιγώτεροι θάνατοι μὲ μεγαλύτερον ἀποτέλεσμα

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Δεκέμβριος. — Ἕνας διακεκριμένος Ἄγγλος ἐπιστήμων, ὁ χημικὸς κ. Χέμπερτ Λεβινστάϊν, ἔδωσεν εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τῆς Χημείας τοῦ Μπριστὸλ μίαν πολὺ ἐνδιαφέρουσαν διάλεξιν περὶ τοῦ χημικοῦ πολέμου. Ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος ἔχουν δοθῆ ἀπειραι διαλέξεις καὶ ἔχουν γραφῆ ἀναρίθμητα ἄρθρα. Ἐν τούτοις ἡ διάλεξις τοῦ κ. Λεβινστάϊν παρουσιάζει ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον λόγῳ τῆς πρωτοτυπίας τῶν ἰδεῶν ποὺ ἐξέθεσεν. Οὕτω ὁ ρήτωρ, ἀρχόμενος, εἶπεν ὅτι ἡ κρατοῦσα ἀντίληψις, καθ' ἣν ἡ ἐπιστήμη κατέστησε τὸν πόλεμον περισσότερον ἐπικίνδυνον ἀπὸ ὅ,τι ἦτο χωρὶς αὐτὴν, βασίζεται ἐπὶ ἐντελῶς λανθασμένης βάσεως. Ἡ καταστρεπτικὴ δύναμις τῆς ἐπιστήμης κατὰ τὸν πόλεμον, ὑπερεξετιμήθη. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς χημείας εἰς τὸν πόλεμον δὲν τὸν κατέστησε περισσότερον ἐπικίνδυνον οὔτε διὰ τοὺς στρατιώτας οὔτε διὰ τοὺς πολίτας. Ἐδημιούργησεν ὅμως κάτι τὸ ὁποῖον ἔχει ἐξαιρετικὴν στρατιωτικὴν σημασίαν, δηλαδὴ εἰσήγαγε νέας μεθόδους στρατηγικοῦ αἰφνιδιασμοῦ — αἰφνιδιασμοῦ ὁ ὁποῖος ἐνδέχεται νὰ κρίνῃ ἕνα ἀγῶνα καὶ τὴν τύχην ἑνὸς κράτους.

Τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ χημικοῦ πολέμου, κατὰ τὸν ρήτορα, ἦτο ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ αἰφνιδιαστικὴ δύναμις. Μεγαλυτέρα καταστροφὴ καὶ θηησιμότης προεκλήθη ἀπὸ τὰς ἐκρηκτικὰς ἢ ἐμπρηστικὰς ὀβίδας, τὰς ὁποίας ἐρρίπτον τὰ ἀεροπλάνα, παρὰ ἀπὸ τὴν χρησιμοποίησιν δηλητηριωδῶν ἀερίων. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως τὰ ἀέρια, μολονότι ὀλιγώτερον καταστρεπτικὰ, εἶνε ἴσως περισσότερον ἀποτελεσματικά, διότι προκαλοῦν πανικὸν εἰς τὸν ἀπαίδευτον καὶ ἀπροστάτευτον πληθυσμόν. Ὁ φόβος τῶν ἀερίων ἦτο ἐν μέρει φόβος τοῦ ἀγνώστου. Ἔθνος ὑφιστάμενον ἐπίθεσιν δι' ἀερίων ἐνδέχεται νὰ χάσῃ τὸ ἠθικόν του ἀν δὲν ἔχῃ μέσα ἀμύνης καὶ ἀντεπιθέσεως.

Οἱ πόλεμοι, οἱ ὁποῖοι κατέστρεψαν τὴν Εὐρώπην κατὰ τὸν 17ον καὶ 18ον αἰῶνα, ἦσαν, τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, περισσότερον θανατηφόροι παρὰ κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον,κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ καταστροφὴ ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων ὠφείλετο εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐφευρέσεως.

Ἐπὶ τέσσαρα καὶ πλέον ἔτη οἱ ἄνθρωποι ἀλληλοεξωντώνοντο χωρὶς νὰ λαμβάνεται μία ἀπόφασις ἐντεῦθεν ἢ ἐκεῖθεν. Τὸ πᾶν εἶχεν ἀνατεθῆ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ὀβίδων καὶ εἰς τὰς παλαιὰς μεθόδους τοῦ παρελθόντος. Πόσον βάρβαρος καὶ ἀνόητος ἦτο αὐτὸς ὁ πόλεμος τῆς φθορᾶς! Ἐπὶ τέλους ἦλθε μία ἐφεύρεσις νὰ θέσῃ τέρμα εἰς αὐτόν. Τὰ τάνκς ἀπεδείχθησαν μεγάλης ἀξίας περὶ τὸ τέλος τοῦ πολέμου, διότι ὁ ἐχθρὸς δὲν εἶχε μέσα νὰ τὰ ἀντιμετωπίσῃ. Ὅταν ἐσαρώθησαν τὰ στρατεύματα τοῦ Χίντεμπουργκ, ἐχρησιμοποιήσαμεν ἀέρια διὰ πρώτην φορὰν μὲ μεγάλο ἀποτέλεσμα καὶ μεγάλην οἰκονομίαν δυνάμεων.

Τὰ δυστυχήματα, τὰ ὁποῖα ὑπέστη ὁ Ἀμερικανικὸς στρατὸς ἀπὸ τὰ ἀέρια ἀνῆλθον εἰς 75.000, ἐκ τῶν ὁποίων μόλις 1 ½ % ἦσαν θανατηφόρα. Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἀτυχημάτων, τὰ ὁποῖα ὑπέστησαν, 275.000 τὸν ἀριθμὸν, μόνον 30 % ἦσαν θανατηφόρα. Ἀπεδείχθη οὕτω ὅτι ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἀερίων ἐπιφέρει ὀλιγωτέραν θνησιμότητα καὶ μεγαλύτερον ἀποτέλεσμα ἀπὸ τὰς ὀβίδας, κατὰ συνέπειαν δὲ ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ τῆς ἐπιστήμης δὲν κατέστησε τὸν πόλεμον περισσότερον ἐπικίνδυνον διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ κ. Λεβινστάϊν, συνεχίζων, εἶπεν ὅτι τὸ ἄρθρον 171 τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν ἀπηγόρευσε τὴν χρῆσιν χημικῶν μέσων εἰς τὸν πόλεμον, ὄχι δι' ἠθικοὺς λόγους, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ ἔλεγχος τῆς χημικῆς βιομηχανίας κατὰ τὴν εἰρήνην καὶ διότι ἡ Γερμανία εἶχε τότε τὴν ἰσχυροτέραν χημικὴν βιομηχανίαν τοῦ κόσμου, θὰ πιστοποιήσουν μὲ τὸν ρεαλιστικώτερον τρόπον τὸν ρωμαντικώτερον ὁρισμὸν τοῦ ἔρωτος, ὁ ὁποῖος ὡς γνωστὸν λέγει ὅτι «ἔρως εἶνε ὁ ἀσπασμὸς τῶν ἀγγέλων πρὸς τὰ ἄστρα».

Ἐλέχθη ἤδη ὅτι οἱ ποιηταὶ εἶνε προφῆται. Καὶ ὁ Οὐγκὼ, εἶπὼν τοῦτο πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ κινηματογράφου καὶ τῶν ἀστέρων του ἁπλῶς προεῖδε καὶ προεῖπε τὰ ἀστρονομικὰ μπερδέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν κόσμον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας.

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Ἄρθρα συνεργατῶν

Τὸ ἀγορανομικὸν ζήτημα

Τοῦ κ. Π. Πρωτοπαπαδάκη

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι μετὰ πραγματικῆς εὐχαριστήσεως παρακολουθεῖ τὸ κοινὸν τὰς προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ταχυτοποίησιν τῶν ἀγορανομικῶν ζητημάτων, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ὡρισμένων ὑπὸ μελέτην μέτρων, καὶ εἰκονικῶς θὰ ἀνακουφισθῇ ἀπαλλασσόμενον τῶν χειρῶν τῶν διαφόρων ἐκμεταλλευτῶν του καὶ ἡ ὑγεία του θὰ προστατευθῇ ἀπὸ τὴν ἀσυνείδητον ὑπονόμευσιν αὐτῶν.

Τὸ ἔργον βεβαίως δὲν εἶνε εὐχερὲς καὶ χρήζει πολλῆς μελέτης καὶ προσοχῆς. Διὰ τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον, ἂν οἱ δυνάμενοι, εἴτε λόγῳ τῆς μορφώσεώς των, εἴτε λόγῳ τῆς εἰδικότητός των, εἴτε λόγῳ τῆς πείρας των, νὰ ἔχωσι γνῶσιν τινὰ τῶν πραγμάτων, νὰ θέσωσι ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν ἁρμοδίων τὴν γνῶσιν των ταύτην μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι πιθανὸν νὰ ἐφαίνετο ἐξυπηρετική, διὰ τὸ ἔργον.

Τοῦτο μᾶς ὤθησε εἰς τὸ νὰ τολμήσωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ ἐκθέσωμεν ἐν συντόμῳ τὰς ἀντιλήψεις μας, ἐκ μακρᾶς πείρας τῶν πραγμάτων εἰλημμένας,αἵτινες ἴσως νὰ ὑποβοηθήσωσι κατά τι τὴν ἀξιέπαινον προσπάθειαν.

Ἡ τιμὴ ὡς γνωστὸν παντὸς χρησίμου εἴδους ἐξαρτᾶται κυρίως ἐκ τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς του, ἤτις εἶνε ἡ βάσις τῆς τιμῆς του, καὶ ρυθμίζεται ἐκάστοτε ἐκ τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεώς του. Ἐφ' ὅσον ἡ βασικὴ τιμὴ τοῦ εἴδους εἶνε σταθερὰ καὶ ἡ προσφορὰ ἀνάλογος πρὸς τὴν ζήτησιν, ἡ τιμὴ τοῦ εἴδους παραμένει σταθερὰ καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν τότε ὅτι τὸ εἶδος κέκτηται τὴν φυσιολογικὴν τιμήν του.

Κάθε διακύμανσις τῶν ἀνωτέρω ρυθμιστῶν προκαλεῖ ἀνάλογον διακύμανσιν καὶ τῆς τιμῆς τοῦ εἴδους.

Μεγάλη προσφορὰ π. χ. καὶ μικρὰ ζήτησις προκαλεῖ ὑποτίμησιν τοῦ εἴδους ὡς τοὐναντίον μικρὰ προσφορὰ καὶ μεγάλη ζήτησις τὴν ὑπερτίμησίν του.

Ἐὰν τώρα αἱ διακυμάνσεις αὗται ἔχουσι βασικὸν καὶ πραγματικὸν τὸ αἴτιον, ὡς ὑπερτίμησιν τοῦ κόστους παραγωγῆς ἢ πραγματικὴν ἔλλειψιν τοῦ εἴδους λόγῳ ὑποπαραγωγῆς π. χ. ἢ ὑποτίμησιν ἐξ ὑπεπαραγωγῆς κλπ., τότε αἱ διακυμάνσεις αὗται, ἐξ ἀνωτέρας βίας προερχόμεναι, ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῆς τιμῆς καὶ προκαλοῦσι τὴν ἐπὶ ἀνωτέρων ἢ κατωτέρων ἐπιπέδων προσήλωσιν ταύτης, ὁπότε καὶ τὸ εἶδος ἀποκτᾷ νέαν, ἐπὶ τῆς νέας καταστάσεως προσηρμοσμένην, φυσιολογικὴν τιμήν.

Ἐὰν ὅμως αἱ διακυμάνσεις αὗται δὲν ἔχωσι βασικὸν καὶ πραγματικὸν τὸ αἴτιον, ἀλλὰ προέρχονται ἐκ τεχνικῶν αἰτίων καὶ προκαλοῦνται διὰ λόγους χρηματισμοῦ, ὡς π. χ. αἱ ὑπερτιμήσεις λόγῳ ἀποκρύψεως εἰδῶν, ἢ διὰ λόγους συναγωνισμοῦ αἱ ὑποτιμήσεις κλπ., τότε ἡ διακύμανσις τῆς τιμῆς τοῦ εἴδους δὲν εἶνε φυσιολογικὴ καὶ διὰ τοῦτο θὰ εἶνε παροδική; καὶ θὰ θεραπεύηται ἀφ' ἑαυτῆς, ἐπανερχομένη εἰς τὴν φυσιολογικὴν τιμήν, διότι ἡ μὲν καθ' ὑπέρβασιν αὐξησις τῆς τιμῆς θὰ προκαλέσῃ, ἐκτὸς τοῦ συναγωνισμοῦ, καὶ ἐλάττωσιν τῆς ζητήσεως καὶ συνεπῶς πτῶσιν τῆς τιμῆς, ἡ δὲ καθ' ὑπέρβασιν ὑποτίμησις, καὶ κάτω τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς, θὰ προκαλέσῃ ἐλάττωσιν ἢ καὶ παῦσιν τελείαν τῆς προσφορᾶς, λόγῳ ζημίας τοῦ προσφέροντος, καὶ συνεπῶς αὔξησιν τῆς τιμῆς.

Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης περιπτώσεως, τῶν ἐξ ἀνωτέρων αἰτίων διακυμάνσεων, οὐδεμία ἐπέμβασις, κατὰ τὴν γνώμην μας, δύναται νὰ εἶνε ἀποτελεσματικὴ καὶ ἐπωφελής. Ἰδοὺ γὰρ ἡ ἀποτελεσματικὴ ἐξαίρεσιν ἡ ἐφαρμοζομένη μέθοδος τῶν παρακρατημάτων εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν μεγάλων ὑποτιμήσεων, λόγῳ ὑπερπαραγωγῆς κλπ., ἀλλὰ καὶ τοῦτο μόνον εἰς ἣν περίπτωσιν τὰ παρακρατούμενα εἴδη θὰ δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἄλλως καὶ ὠφελίμως.Ἡ μέθοδος τῆς καταστροφῆς τῶν περισσευμάτων, κατὰ τὴν γνώμην μας, εἶνε, ὄχι μόνον ἄδικος, ἀλλὰ καὶ ἐγκληματική, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν.Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως τῶν ὑπερτιμήσεων, καὶ ὁμιλοῦμεν πάντοτε περὶ τῶν ἐξ ἀνωτέρας βίας διακυμάνσεων, κάθε ἐπέμβασις θὰ εἶνε ἐπιβλαβὴς καὶ θὰ ἐπιδεινώνῃ, ἀντὶ νὰ βελτιώνῃ, τὴν κατάστασιν. Ἐὰν π. χ. εἶδός τι ὑπερτιμᾶται ἢ λόγῳ ἐξαιρετικῆς ἐλλείψεώς του ἢ αὐξήσεως τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς του κλπ., οὐδεμία δύναμις βεβαίως θὰ ἦτο ἱκανὴ νὰ ἀναχαιτίσῃ τὴν ὑπερτίμησιν καὶ νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν προσφέροντα νὰ προσφέρῃ τὸ εἶδος εἰς κατωτέραν τιμὴν, ἐπὶ ζημίᾳ καὶ καταστροφῇ του ἴσως. Θὰ ἐξεύρισκε καὶ θὰ ἐχρησιμοποίει, ἀναμφιβόλως, πᾶν μέσον πρὸς σωτηρίαν, καὶ ὡς προχειρότερον ἂς δεχθῶμεν τὴν ἀπόκρυψιν τοῦ εἴδους. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὅμως, ἢ ἂν μὲν τὸ εἶδος λόγῳ τῆς φύσεώς του θὰ ἠδύνατο νὰ διατηρηθῇ ἀποκρυπτόμενον, ἡ ἐλλειψίς του θὰ προὐκάλει ἐπὶ μεγαλυτέραν ὑπερτίμησιν, ἂν δὲ τὸ εἶδος δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποκρυβῇ, ὁ προσφέρων θὰ ἠναγκάζετο ἢ νὰ καταφύγῃ εἰς ἄλλο εἶδος, εἰς τὴν νοθείαν ἐπὶ παραδείγματι, ἐὰν καὶ τοῦτο τοῦ ἦτο δυνατόν, ἢ εἰς τὴν ἐπὶ ζημίᾳ του προσφορὰν τοῦ εἴδους διὰ νὰ ἀποφύγῃ μεγαλυτέραν ζημίαν. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῶν ὑπαρχόντων ἀποθεμάτων, θὰ ἔπαυον πλέον νὰ ὑπάρχουν οἱ προσφέροντες καὶ φυσικῶς θὰ ἐδημιουργεῖτο παντελὴς ἔλλειψις προσφορᾶς καὶ καταπληκτικὴ πλέον ὑπερτίμησις τοῦ εἴδους.

Ἡ παρέμβασις συνεπῶς τοῦ Κράτους, εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν φυσιολογικῶν διακυμάνσεων, πρέπει νὰ εἶνε μόνον προστατευτική, τόσον διὰ τοὺς καταναλωτάς, ὅσον καὶ διὰ τοὺς προσφέροντας, καὶ ὄχι πιεστικὴ διὰ τοὺς τελευταίους τούτους, διότι, ὡς ἐλέχθη, ὄχι μόνον τ' ἀντίθετα τῶν ἐπιδιωκομένων ἐπιτυγχάνονται, ἀλλὰ καὶ ἄδικοι καταστροφαὶ δυνατὸν νὰ προκαλοῦνται.

Εἰς τὴν δευτέραν ὅμως περίπτωσιν τῶν τεχνικῶν διακυμάνσεων ὡς ἀνωτέρω τὰς ὠνομάσαμεν, ἡ αὐστηρὰ πιεστικὴ παρέμβασις τοῦ Κράτους, κατὰ τὴν γνώμην μας, ἐπιβάλλεται διὰ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν λύσιν τῆς ἀνωμάλου καταστάσεως.

Αἱ κρατικαὶ ὅμως αὗται παρεμβάσεις, εἴτε προστατευτικαί, εἴτε πιεστικαί εἶνε, πρέπει νὰ γίνωνται μετὰ περισκέψεως καὶ νὰ εἶνε πρὸ παντὸς καλῶς ἐκ τῶν προτέρων μελετημέναι καὶ ὄχι πρόχειροι καὶ ἐσπευσμέναι.

Ἡ μέθοδος τῶν διατιμήσεων ἤτις ἐφηρμόσθη κατὰ τὰς ἀνωμάλους πολεμικὰς περιόδους, δὲν εἶνε παρὰ πρόχειρον καὶ ταχὺ μέσον ἀνάγκης, ἀνωτέρᾳ εἴποιμεν, περιστάσεις εἶνε ἀφέλιμον, ὄχι ὅμως καὶ εἰς ὁμαλὰς καταστάσεις, διότι ἐλάβῃν ἀντὶ ὠφελείας δύναται νὰ προκαλέσῃ. Ἐὰν δὲ που ἐξαιρετικῶς καὶ εἰς ὁμαλὰς περιστάσεις ἐνδεικνυται ἡ ἐφαρμογή του, αὕτη πρέπει νὰ γίνεται κατόπιν ἐπισταμένης μελέτης τῶν πραγμάτων καὶ ὄχι ἐπὶ τῇ βάσει ἀτομικῶν ἀβασανίστων ἀντιλήψεων ἢ προχείρων πληροφοριῶν ἢ πληροφοριῶν λαμβανομένων ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἂν ζητήσῃ τις νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατιμήσεων ἀποτελέσματα θὰ ἴδῃ ὅτι, σπανιώτατα ἐτηρήθησαν αἱ τιμαὶ τῶν διατιμήσεων, καὶ ὅτι εἶδη διατιμηθέντα εἰς Α τιμὴν ἐπωλήθησαν κάτω τῆς διατιμήσεώς των, ἄλλα δὲ διατιμηθέντα εἰς Β τιμὴν μὴ δικαίαν διὰ τοὺς πωλητάς, ἢ ἐπωλήθησαν λάθρα εἰς μεγαλυτέραν τιμὴν ἢ ἀποκρυβέντα προεκάλεσαν ἔτι μεγαλυτέραν ὑπερτίμησιν, καὶ ἠνάγκασαν οὐτω τοὺς ἁρμοδίους νὰ προβῶσιν εἰς νέας δικαιοτέρας καὶ προσηρμοσμένας εἰς τὴν πραγματικότητα διατιμήσεις. Παρετηρήθη δηλαδὴ ἐν συντόμῳ τὸ περίεργον ὅτι, οὐδέποτε σχεδὸν αἱ τιμαὶ παρηκολούθησαν τὰς διατιμήσεις, ἀλλὰ τοὐναντίον αἱ διατιμήσεις παρηκολούθησαν πάντοτε τὰς τιμάς, τὰς ὁποίας ἢ πίεις τῶν πραγμάτων ἐπέβαλεν.

Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τις ὁ λόγος ἐπιβολῆς διατιμήσεων ;

Θὰ ἦτο πολὺ ἀποτελεσματικώτερον φρονοῦμεν, ἂν τὸ κράτος καταργοῦν τὰς διατιμήσεις περιωρίζετο μόνον εἰς τὴν αὐστηρὰν παρακολούθησιν τῶν τιμῶν πωλήσεως ὅλων τῶν εἰς τὴν κατανάλωσιν προσφερομένων εἰδῶν, καὶ ἐπενέβαινε νὰ ἐδίωκε αὐστηρῶς τοὺς αἰσχροκερδοῦντας, ἀφοῦ ὅμως προηγουμένως θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐξακριβώνῃ καὶ γνωρίζῃ τὰς πραγματικάς, τὰς φυσιολογικάς, ὡς εἴπωμεν, τιμὰς ἰῶν εἰδῶν τούτων. Θὰ ἄφηνε αὕτω τὴν ρύθμισιν τῶν τιμῶν εἰς τοὺς φυσικοὺς, εἰς τοὺς ἀνωτάτους ρυθμιστάς, δηλαδὴ εἰς τὴν προσφορὰν καὶ τὴν ζήτησιν, εἰς τὸν συναγωνισμὸν κλπ., ὁπότε ἄν μὴ τί ἄλλο ἀλλὰ θὰ εἴμεθα τοὐλάχιστον βέβαιοι ὅτι ἀγοράζοντες εἶδός τι τὸ πληρώνομεν εἰς τὴν πραγματικὴν τιμήν του.

Τὰ μέσα συνεπῶς διὰ τῶν ὁποίων τὴν αἰσχροκέρδειαν καὶ νὰ καταστήσῃ τὴν ζωὴν πραγματικῶς φθηνὴν, δὲν εἶνε αἱ πιεστικαὶ παρεμβάσεις ἀλλὰ ἡ προσπάθεια νὰ ἐπιτύχῃ εὐθηνὴν τὴν προμήθειαν τῶν διαφόρων εἰδῶν, εὐθηνὸν τὸ κόστος παραγωγῆς, ἀπαλλαγὴν κατὰ τὸ δυνατὸν τῶν ὑπερβολικῶν δασμῶν καὶ φόρων καὶ ἐπαρκῆ παραγωγὴν, οὕτως ὥστε ἡ προσφορὰ νὰ εἶνε πάντοτε ἀνάλογος πρὸς τὴν ζήτησιν. Νὰ προσπαθῇ λέγομεν νὰ ἐπιτύχῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκῃ ὄχι διὰ διαίων μέσων, τὰ ὁποῖα ἀπεδείχθησαν πάντοτε ὄχι ἀποτελεσματικά, ἀλλὰ διὰ τῆς φυσιολογικῆς ὁδοῦ ὁπότε τὸ ἐπιτευχθησόμενον καὶ ἀσφαλέστερον καὶ μονιμώτερον θὰ εἶνε.

Π. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔ

Θεάματα

(Ἀπογευματιναὶ καὶ ἑσπερινά)

ΕΘΝΙΚΟΝ. «Ἀδὰ Ἀγάπης».
ΑΛΗΚΙΑ. «Ὁ Ἀετὸς τῆς Ἀνατολῆς».
ΑΥΛΗ ΣΙΝΕΜΑ (Ἐξοχικὸν). «Μία Νύξ».
ΑΡΥΤΗΣΑΠΟΛΟΝ. «Τὸ ἀπολύτρωτο τοῦ Δόν Ζουάν».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ἡ μόνη ἀγάπη».
ΚΟΤΟΥΟΗΙΑ. «Ὁ Βασιλιὰς τοῦ Χαλάβ».
ΟΔΕΙΟΝ. «Ἀγάπη».
ΟΛΥΜΠΙΑ. Ἀπόψε 6.30 μ.μ. «Γυναῖκες».
ΠΑΠΑΓΟΣ. Ἀπόψε τὴν ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας.

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. Τὸ πλουσιοῦ βάλε καὶ Σπάνιν.
ΑΣΤΥ. Τὸ κορίτσι τῆς Ἀνατολῆς.
ΓΥΜΝ. Ἡ ἀγκαλιὰ τῆς Ἀναβίας.
ΗΕΛΛΑΣ (Ἐπαναλαμβανόμενα). Μεστὴ Φωνάρα.
ΗΦΑΙΣΤΟΝ. «Τὸ μεγάλο παιχνίδι».
ΚΑΛΛΙΘΕΑ. «Ἀγάπη».
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Μορφίνα».
ΦΑΕΡΑΚΙ. Ἀπόψε ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας.
ΑΡΗΣ. «Βασιλεῦς παρισιάνος».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἀγάπη».
ΑΧΙΛΛΕΟΝ. «Τὸ μυστικὸ τῶν Βορονταίων».
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ. «Ἀγάπη».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Οἱ Κωβόλοι».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Ἀγκαλιὰ ἀνθρώπου (ἡρωϊκός)».
ΜΑΕΣΤΡΟΣ. «Ὅταν ἔρχεται κατάκοπος».
ΠΟΛΙΤΙΚΑΝ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἐρήμου».
ΠΟΛΥΛΑΡΡ. «Ἕλα στὴν Κλίτα».

Πειραιεὺς καὶ Προάστεια

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ (Πλοῖον). Ἀπόψε «Φρόγγος, Ἔστερ, «Ἡρῳδὰς τοῦ Πελίκαν».
ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΣ. Ἀπόψε «Λαγκαρᾶ».
ΣΠΛΕΝΤΙΔ. «Ἀγάπη».
ΛΥΡΑ (Ἀ. Ἀ. Ἀ.). «Ἀλίμονο, Β' ἑκατ.».
ΕΡΕΚΛΑ (Ρ. Φαλήρου). «Χάρο Γιάλο».
ΕΤΟΥΑΛ. «Ἀγάπη».

Ραδιόφωνον

ΑΘΗΝΩΝ (331 μ.). 8.10 μ.μ. «Ἀπ. Ἀγάπη». Ἀκολουθεῖ Ἀκροάσεις. Ἀκολουθεῖ 11.45 μ.μ. Δίσκοι. 12 μετον. Ξενολία.

ΥΠΟΤΗΣΗ (187 μ.). 8.15 μ.μ. Μεγάλη Δόξα. Ἀρχαῖοι Ἑλληνικὴ Μουσική. Ἀκολουθεῖ Ἀκροάσεις. Ἀκολουθεῖ 11.45 μ.μ. Δίσκοι. Ἀκολουθεῖ Ἀκροάσεις. Ἀκολουθεῖ 12 μετον. Ξενολία.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ. 8.30 μ.μ. Ἑλληνικὴ Μουσικὴ. Ἀκολουθεῖ Ἀκροάσεις. Ἀκολουθεῖ Ἀκροάσεις. Ἀκολουθεῖ 11.45 μ.μ. Δίσκοι. Ἀκολουθεῖ Ἀκροάσεις. Ἀκολουθεῖ 12 μετον. Ξενολία.

ΣΟΛΙΣ ΑΘΡΕΑΣΟΣ ΚΟΡΤΣ. 7.15 μ.μ. Ἀκροάσεις μουσικῆς. 8 μ.μ. Γραμόφ. (Πουλαρίνα). Ἀκολουθεῖ Ἀκροάσεις. Ἀκολουθεῖ 11.45 μ.μ. Δίσκοι. 12 μετον. Ξενολία.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ. 7.15 μ.μ. Ἀκροάσεις μουσικῆς. 8 μ.μ. Γραμόφ. (Πουλαρίνα). Ἀκολουθεῖ Ἀκροάσεις. Ἀκολουθεῖ 11.45 μ.μ. Δίσκοι. 12 μετον. Ξενολία.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ. 7.15 μ.μ. Ἀκροάσεις μουσικῆς. 8 μ.μ. Γραμόφ. (Πουλαρίνα). Ἀκολουθεῖ Ἀκροάσεις. Ἀκολουθεῖ 11.45 μ.μ. Δίσκοι. 12 μετον. Ξενολία.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ. 7.15 μ.μ. Ἀκροάσεις μουσικῆς. 8 μ.μ. Γραμόφ. (Πουλαρίνα). Ἀκολουθεῖ Ἀκροάσεις. Ἀκολουθεῖ 11.45 μ.μ. Δίσκοι. 12 μετον. Ξενολία.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (365 μ.). 6 μ.μ. Ἀκροάσεις μουσικῆς. 8 μ.μ. Ἀκροάσεις μουσικῆς. 11.45 μ.μ. Δίσκοι. 12 μετον. Ξενολία.

ΒΕΛΓΡΑΔΙ (431 μ.). 5.30 μ.μ. Τραγούδια. 6.10 μ.μ. Ἀκροάσεις μουσικῆς. 8 μ.μ. Ἀρχαῖοι μουσικῆς. 8 μ.μ. Τρόπος.

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ (1304 μ.). 10.25 μ.μ. Τὸ ΥΒΕΤ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΚΟΡΝΕΛΙΟΥ. Ὁπερα. 11.40 μ.μ. Γαλλικὴ μουσική.

ΒΡΟΥΞΕΛΛΑΙ (Φλαμανδικόν). 8 μ.μ. Ἀρχαῖοι μουσικῆς. 8 μ.μ. Ἀρχαῖοι μουσικῆς. 11.45 μ.μ. Δίσκοι.

ΠΡΑΓΑ (470 μ.). 6.35 μ.μ. Δίσκοι. 7.15 μ.μ. Ἀκροάσεις μουσικῆς. 8 μ.μ. Ἀρχαῖοι μουσικῆς. 11.45 μ.μ. Δίσκοι.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἀπόψε 6 μ.μ. Ἀρχαῖοι μουσικῆς. 8 μ.μ. Ἀρχαῖοι μουσικῆς. 11.45 μ.μ. Δίσκοι.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. Ἀπόψε 6 μ.μ. Ἀρχαῖοι μουσικῆς. 8 μ.μ. Ἀρχαῖοι μουσικῆς. 11.45 μ.μ. Δίσκοι.

ΒΙΕΝΝΗ (577 μ.). 6.35 μ.μ. Δίσκοι. 7.15 μ.μ. Ἀρχαῖοι μουσικῆς. 8 μ.μ. Ἀρχαῖοι μουσικῆς. 11.45 μ.μ. Δίσκοι.

ΡΩΜΗ (441 μ.). 6.35 μ.μ. Δίσκοι. 7.15 μ.μ. Ἀρχαῖοι μουσικῆς. 8 μ.μ. Ἀρχαῖοι μουσικῆς. 11.45 μ.μ. Δίσκοι.

ΜΟΣΧΑ (1724 μ.). 6.35 μ.μ. Δίσκοι. 7.15 μ.μ. Ἀρχαῖοι μουσικῆς. 8 μ.μ. Ἀρχαῖοι μουσικῆς. 11.45 μ.μ. Δίσκοι.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΜΕΓΑΛΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

ΑΓΚΥΡΑ, 14. (Ἀθ. Πρακτ.). — Τὸ Πρακτορεῖον τῆς Ἀνατολῆς, εἰς ἡμιεπίσημον ἀνακοίνωσίν του, συνοψίζει ὡς ἑξῆς τὰς τέσσαρας μεγάλας μεταρρυθμίσεις, αἵτινες ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν εἰς τὴν Τουρκίαν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα:

«Ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ὁ νόμος περὶ οἰκογενειακῶν ὀνομάτων διὰ τῆς παραχωρήσεως ἑκ μέρους τῆς Μ. Ἐθνοσυνελεύσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀτατοῦρκ εἰς τὸν ὕπατον ἄρχηγὸν τοῦ ἔθνους. Ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δὲν θὰ φέρῃ πλέον τὸ ὄνομα τοῦ Γαζῆ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἀλλὰ τὸ τοῦ Κεμάλ Ἀτατούρκ. Ἡ Μ. Ἐθνοσυνέλευσις, εἰς ἔνδειξιν εὐλαβοῦς ἐκτιμήσεως, ἀπένειμεν οἰκογενειακὸν ὄνομα εἰς ἑκεῖνον, ὅστις ἔσωσε τὸ ἔθνος καὶ παρέχει καθημερινῶς νέαν ὤθησιν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου. Εὐθὺς ἀμέσως ὁ πρόεδρος τῆς Μ. Ἐθνοσυνελεύσεως Κιαζίμ πασᾶς ἔλαβε τὸ ὄνομα Ἐζάλπ καὶ ὁ πρωθυπουργὸς Ἰσμὲτ πασᾶς τὸ τοῦ Ἰνονοῦ (εἰς ἀνάμνησιν τῶν δύο μεγάλων μαχῶν, τὰς ὁποίας ἐκέρδισαν) καὶ τὰ ὁποῖα ἐξέλεξε δι' αὐτοὺς ὁ Κεμὰλ Ἀτατούρκ. Οὕτω ἤρχισεν ἡ σχετικὴ κίνησις καὶ τὰ δεκαεπτὰ ἑκατομμύρια τῶν Τούρκων θὶ ἀποκτήσουν συγκεκριμένον οἰκογενειακὸν ὄνομα.

ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΙΤΛΩΝ

»Τὸ δεύτερον γεγονὸς εἶνε ἡ διὰ νόμου κατάργησις ὅλων τῶν τίτλων καὶ τῶν ὀνομασιῶν, τῶν χρησιμοποιουμένων εἰς τὴν τουρκικὴν καὶ οἰτινες ἠνοῦν ἓν οἰονδήποτε προνόμιον ἢ διαφορὰν τάξεως θρησκευτικῆς ἢ κοινωνικῆς. Ἀπὸ τοῦδε εἰς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα οὐδεὶς τίτλος θὰ προηγῆται ἢ θὰ ἕπεται τουρκικοῦ ὀνόματος. Σήμερον δὲν ὑφίστανται πλέον ἐν Τουρκίᾳ πολῖται, οἵτινες λόγῳ τῶν καθηκόντων των, τῆς ἰδιότητός των ἢ καὶ, ἁπλῶς, τῆς περιουσίας ἢ τῆς γεννήσεώς των ἔχουν ἰδιαιτέρας διακεκριμένας τιμητικὰς ὀνομασίας, ὡς τοῦ πασᾶ, βέη, ἐφένδη, μόλα, χότζα καὶ ἀγᾶ, τελευταῖων λειψάνων μιᾶς ἐκλειψάσης κοινωνικῆς ὀργανώσεως, ψευδοῦς καὶ ἀβασίμου ἄλλως τε καὶ ἀσυμβιβάστου πρὸς τὰς δημοκρατικὰς ἀρχάς.

Ἂν καὶ ὁ νόμος δὲν προβλέπει τοῦτο, παρατηρεῖται ζωηρὰ τάσις ὅπως ἀντικατασταθοῦν ἀνεπισήμως καὶ ἀδιακρίτως ὅλοι οἱ καταργηθέντες τίτλοι διὰ τῶν τοῦ «μπάϋ» (κυρίου), «μπαγιάν» (κυρίας) καὶ «μπαγὶν» (δεσποινίδος), τὰ ὁποῖα θὰ προηγοῦνται τῶν οἰκογενειακῶν ὀνομάτων, ὡς συμβαίνει εἰς ὅλας τὰς δυτικὰς χώρας.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ

»Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν κατάργησιν τῶν τίτλων ἦλθεν ἡ σειρὰ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σχήματος. Πράγματι, νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Μ. Ἐθνοσυνελεύσεως ἀπηγόρευσεν εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ὁλων τῶν δογμάτων καὶ τῶν θρησκειῶν νὰ φέρουν τὸ ἱερατικόν των σχῆμα ἐκτὸς τῶν ναῶν καὶ τῶν θρησκευτικῶν τελετουργιῶν, ἐξαιρέσει ἑνὸς καὶ μόνου δι' ἕκαστον δόγμα. Οὕτω, ἐντὸς ἐξαμήνου, ὅταν ὁ νόμος θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ, δὲν θὰ θεῶνται πλέον εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν τουρκικῶν πόλεων χοτζάδες, ἰμάμηδες, ἱερεῖς, μοναχαὶ καὶ ραββῖνοι φέροντες ἐνδύματα ἀποτελοῦντα ἀναχρονισμὸν πρὸς τὴν ἐποχήν μας. Ὁ νόμος οὗτος οὐδὲν ἐμπόδιον παρεμβάλλει εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς λατρείας, τῆς ὁποίας ἡ ἐλευθερία παραμένει ἠγγυημένη ὑπὸ τῶν Νόμων. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας εἶνε πράγματι λαϊκή, ἀλλ' οὐχὶ ἀντιθρησκευτική. Ἐκεῖνο ὅπερ ἀπαγορεύεται εἶνε ἡ δημοσία ἐμφάνισις ἰδιαιτέρων τουρκικῶν ἐνδυμάτων, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς μεγάλας ἀρχὰς τῆς γενικῆς ἐκλαϊκεύσεως τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας, ὅπως συμβαίνει ἄλλως τε καὶ μακροῦ εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας, εἴς τινα ἐλβετικὰ καντόνια καὶ τινας ἄλλας χώρας. Διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀπαγορεύεται ἐπίσης τὸ νὰ φέρῃ τις ἐμβλήματα καὶ στολὰς ἐκπαιδευτικῶν συνδέσμων, πολιτικῶν ἢ ἡμιστρατιωτικῶν.

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΨΗΦΟΥ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΙΜΟΤΗΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

»Τέλος, ἡ Μεγάλη Ἐθνοσυνέλευσις ἐπέφερε τὴν 5ην τρέχοντος τροποποιήσεις εἰς τὸν Συνταγματικὸν Χάρτην καὶ παρεχώρησεν εἰς τὰς γυναῖκας τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου καὶ τῆς ἐκλογιμότητος, ἐπιστέφουσα οὕτω τὸ ἔργον τῆς χειραφετήσεως, τὸ ὁποῖον ἡ Νέα Τουρκία ἀνέλαβεν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦτο. Ἡ σπουδαιότης καὶ ἡ κοινωνικὴ ἔκτασις ἑνὸς ἑκάστου τῶν μέτρων καὶ τῶν ἀποφάσεων τούτων, ὡς εἶνε εὔκολον ν' ἀντιληφθῇ τις, ἀποτελοῦν τοὺς κρίκους μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἁλύσεως. Ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς εἶνε ὁ συγχρονισμὸς ὁ ἐξευρωπαϊσμὸς τοῦ τουρκικοῦ ἔθνους, ὑπὸ τὴν εὐρυτέραν καὶ ἐπιστημονικωτέραν ἔννοιαν τῶν ὅρων τούτων.

Ἀπαγορεύων τὸ φέσι, καταργῶν τὸ Χαλιφάτον καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτώμενα, υἱοθετῶν τὴν λατινικὴν γραφὴν καὶ εἰσάγων ἀστικὸν Κῶδικα, ὑποχρεώνων δὲ ὅλους τοὺς Τούρκους νὰ φέρουν συγκεκριμένον οἰκογενειακὸν ὄνομα, ὁ ἀναμφισβήτητος ἀρχηγὸς τῆς νέας Δημοκρατίας ἐνήργησεν ὡς τέκνον τῶν καιρῶν, τὸ ὁποῖον μερμηνᾷ διὰ τὴν πρόοδον καὶ κατέχεται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς χώρας του. Δημιουργὸς λαϊκοῦ Κράτους, δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀνεχθῇ τὸ ἐκκλησιαστικὸν σχῆμα, τὸ ὁποῖον εἰς δυσχερεῖς στιγμὰς θὰ ἠδύνατο εὐκόλως νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν ἀντίδρασιν.

Ὅπως θὰ ἠδύνατο ν' ἀντιληφθῇ τις, ὅλα αὐτὰ τὰ μέτρα, ἐνισχύοντα τὰ μὲν τὰ δέ, θὰ χρησιμεύσουν ὡς βάσεις στερεαὶ τῆς νέας Δημοκρατίας. Διαβλέπει τις ἐπίσης, ὅτι ὁ Ἀτατοῦρκ ἠθέλησε νὰ συντρίψῃ ὅλους τοὺς δεσμοὺς τοῦ κράτους του πρὸς τοὺς παλαιὰς Αὐτοκρατορίας. Μετέβαλε τὰ πάντα. Ἀλφάβητον, φιλολογίαν, νόμους, ἔθιμα, ἐνδύματα. Ἐχορήγησε ψῆφον καὶ ἐκλογιμότητα εἰς τὰς γυναῖκας, ὑπερεξακοντίσας εἰς τοῦτο τὰ ὅρια ἐκείνα, τὰ ὁποῖα ἔταξαν δι' ἑαυτὰ δυτικά τινα κράτη. Ἰδοὺ τί πρέπει νὰ σκεφθῇ τις διὰ τὴν κοινοβουλευτικὴν, κοινωνικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν δράσιν τῶν τελευταίων καιρῶν, ὅταν πληροφορῆται διὰ συντόμων τηλεγραφημάτων τὴν ψήφισιν τρύτου ἢ ἐκείνου τοῦ νόμου, τὴν υἱοθέτησιν τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ μέτρου, τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ νόμου καὶ αἱ ὁποῖαι πληροφορίαι δὲν δίδουν εὐθὺς ἀμέσως τὴν εἰκόνα τῆς σπουδαιότητός των.»

ΝΑΥΑΓΙΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Ν. Ὑόρκης ὅτι τὸ φορτηγὸν «Ἔνσγουωρθ», 3535 τόννων, ἐξέπεμψε τὸ σῆμα τοῦ κινδύνου. Τὰ σπεύσαντα ὑπερωκεάνειον τῆς Κιοῦναρ «Ἀσκάνια» καὶ βελγικὸν ἀτμόπλοιον «Ζὰν Ζαντὼ» οὐδεμίαν βοήθειαν ἠδυνήθησαν νὰ παράσχουν λόγῳ τῆς σφοδρᾶς τρικυμίας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Μασσαλίας ὅτι πληροφορίαι ἐκ διαφόρων πηγῶν ἐπιβεβαιοῦν τὸ ναυάγιον τοῦ φορτηγοῦ «Σιαφφίνο» μὲ πλήρωμα 21 ἀνδρῶν, τὸ ὁποῖον μετέφερε φορτίον 800 τόννων. Τηλεγράφημα ἐκ Σέτε ἀναφέρει ὅτι εὑρέθησαν πολλὰ συντρίμματα τοῦ ναυαγίου, ἰδίως δὲ βαρέλια ἐλαιου, βενζίνης καὶ σωσίβεια μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Σιαφφίνο». Μεγάλαι κηλῖδες ἐλαίου διεκρίνοντο εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης παρὰ τὸν φάρον Ἐσπινέτ. Πιστεύεται ὅτι προέρχονται ἐκ τοῦ βυθισθέντος ἀτμοπλοίου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἡρωϊκαὶ προσπάθειαι κατεβλήθησαν εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν διὰ τὴν διάσωσιν τοῦ ἐκ τριάκοντα ἀνδρῶν πληρώματος τοῦ ἀγγλικοῦ φορτηγοῦ «Ἔνσγουωρθ», 3535 τόννων, τὸ ὁποῖον ὑπέστη σοβαρὰς ζημίας κατὰ τὴν διάρκειαν πρωτοφανοῦς τρικυμίας. Οἱ ναυαγοὶ τοῦ «Ἔνσγουωρθ» εὑρίσκονται ἐν τελείᾳ ἐξαντλήσει. Ἡ «Ἀσκάνια» τῆς Κιοῦναρ Λάϊν καὶ τὸ «Ζὰν Ζαντὼ» ἀπεπειράθησαν ματαίως νὰ παράσχουν βοήθειαν εἰς τὸ ἀγγλικὸν φορτηγόν. Μία μόνη λέμβος κατώρθωσε νὰ σώσῃ πέντε ἐκ τῶν ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος. Ἑτέρα λέμβος τοῦ «Ζὰν Ζαντὼ» ἀνηρπάγη ὑπὸ τῶν κυμάτων, οἱ δὲ δύο ἐπιβαίνοντες αὐτῆς ναῦται ἐπνίγησαν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΝΥΚΤΕΡΙΝΗΝ ΔΙΕΛΕΥΣΙΝ ΤΟΥ ΕΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΡΑΣΟΥ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΩΣΕΙΣ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΦΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΧΩΡΩΝ

ΣΗΜΕΡΟΝ Ο κ. ΤΕΒΦΗΚ ΡΟΥΣΔΗ ΦΘΑΝΕΙ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ

Κατὰ νυκτερινὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἡ Βουλὴ θὰ συνεδριάσῃ τὴν Τετάρτην καὶ Πέμπτην ἵνα ψηφίσῃ μόνον τὰ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθέντα νομοσχέδια.

Τὰ ἀγορανομικὰ νομοσχέδια καθὼς καὶ τὸ περὶ ὑποχρεωτικῆς εἰσφορᾶς τῶν εὐπόρων διὰ τὰ λαϊκὰ συσσίτια θὰ περιληφθοῦν εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν τὴν ὁποίαν θὰ ζητήσῃ ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τὰ Νομοθετικὰ Σώματα.

Θὰ κηρυχθῇ ἀκολούθως ἡ λῆξις τῆς ἐκτάκτου συνόδου τῶν Βουλῶν, ἡ δὲ νέα τακτικὴ σύνοδος αὐτῶν θ' ἀρχίσῃ περὶ τὰ τέλη Ἰανουαρίου.

Κατὰ τὰς αὐτὰς ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἡ ὑπουργικὴ μεταρρύθμισις, περιωρισμένη πάντως, θὰ πραγματοποιηθῇ μέχρι τῆς Τετάρτης.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ὑπ' ὄψει τοῦ ὁποίου ἑτέθη κυκλοφορήσασα φήμη καθ' ἣν ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης τοῦ ὑπέβαλε χθὲς τὴν παραίτησίν του ἵνα τὸν διευκολύνῃ εἰς τὸν ἀνασχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἰδιέψευσε ταύτην, δηλώσας ὅτι οὔτε ὁ κ. Ταλιαδοῦρος, οὔτε ἄλλος τις ἐκ τῶν κ.κ. ὑπουργῶν τοῦ ὑπέβαλε χθὲς παραίτησιν, δοθέντος ὅτι ἀπὸ μακροῦ ὅλα τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἔχουν θέσει εἰς τὴν διάθεσίν του τὰς παραιτήσεις των διὰ τὴν μεταρρύθμισιν, ὁποτεδήποτε πραγματοποιηθῇ αὕτη.

ΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΕΙΟΝ

Η ΑΠΟΥΣΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΤΕΛΕΤΗΣ

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Κοτζιὰς μετὰ τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς κ. Στρατήγη καὶ τῶν παρεπιδημούντων ἐν Ἀθήναις Δημάρχων μελῶν τῆς διευθυνούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων μετέβησαν, χθὲς, μετὰ μεσημβρίαν εἰς τὸ Προεδρικὸν Μέγαρον καὶ συνεχάρησαν τὸν κ. Ζαΐμην ἐπὶ τῇ νέᾳ ὀρκωμοσίᾳ του ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ὁ Δήμαρχος κ. Κ. Κοτζιὰς ἀνεκοίνωσε, πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ὅτι δὲν παρέστη κατὰ τὴν πρωϊνὴν ὁρκωμοσίαν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας διότι ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ τῶν Ἀθηνῶν ἀνεγράφη τελευταία εἰς τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα τῆς τελετῆς.

Ἀκολούθως ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν του διοίκησις τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἡ ἀποτελουμένη ἐκ 14 Δημάρχων τῶν μεγάλων πόλεων τῆς Ἑλλάδος, παρουσιάσθη τὴν 1.30 μ.μ. εἰς τὸν κ. Προέδρον τῆς Δημοκρατίας, πρὸς τὸν ὁποῖον ηὐχήθη μακροζωΐαν καὶ εὐημερίαν.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐνέκρινε παμψηφεὶ τὰς ἀνωτέρω ἐνεργείας τοῦ κ. Δημάρχου.

Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΕΜΠΟΡΟΥ ΕΝ ΣΟΦΙΑ

ΣΟΦΙΑ, 14. (Τηλεγρ.).— Ἡ ἀπαγωγὴ τοῦ Ἕλληνος ἐμπόρου Γεωργίου Ἰατρίδου, κρατεῖ ἐν συγκινήσει τὴν Ἑλληνικὴν παροικίαν τῆς Σόφιας, ὁ δὲ βουλγαρικὸς Τύπος ἀπέφυγε ν' ἀσχοληθῇ σοβαρῶς μὲ τὸ συνταρακτικὸν τοῦτο γεγονός.

Σήμερον, καὶ μετὰ παρέλευσιν δεκαημέρου ἀπὸ τῆς μυστηριώδους ταύτης ἀπαγωγῆς, αἱ βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν, ἐντολῇ τῆς ἀστυνομίας, τὸ κάτωθι βραχὺ καὶ ταὐτόσημον ἀνακοίνωθέν:

«Τὴν 4ην Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. ἀπήχθη ἐκ τῆς ὁδοῦ Ἐξάρχου Ἰωσὴφ ὁ ἔμπορος κορμῶν καρυῶν Γεώργιος Β. Ἰατρίδης γεννηθεὶς τὸ 1888 ἐν Ἀργυροκάστρῳ τῆς Ἀλβανίας, ἀφιχθεὶς εἰς Βουλγαρίαν τὸ 1933.

Ἡ ἀστυνομία διεξάγει ἐντατικὸς τὰς ἐρεύνας αὐτῆς καὶ παρακαλεῖται πᾶς ὁ γνωρίζων τι περὶ τοῦ ἐξαφανισθέντος ἐμπόρου ν' ἀνακοινώσῃ τοῦτο εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας».

Αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουν καὶ τὴν φωτογραφίαν τοῦ ἀπαγθέντος.

Ὁ ὑποδιευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας κ. Λούκωφ εἰς δηλώσεις του ἐξήγησεν ὅτι πρὸς δύο κατευθύνσεις στρέφονται αἱ διεξαγόμεναι ἀνακρίσεις: πρὸς ἐρωτικὴν ἐκδίκησιν καὶ πρὸς τὸν συναγωνισμὸν μεταξὺ τῶν ἐμπόρων τοῦ εἴδους τούτου.

Κατὰ τὸν Βούλγαρον ἀστυνομικὸν δὲν δύναται ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἀπαγωγὴν πολιτικὸς χαρακτήρ.

ΔΕΝ ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΙΣΒΟΛΗ ΑΛΒΑΝΩΝ

Ἐλήφθησαν χθὲς ἐπίσημοι πληροφορίαι καθ' ἃς εἶνε τελείως ἀνακριβῆ τὰ τηλεγραφηθέντα περὶ εἰσβολῆς ἀτάκτων Ἀλβανῶν εἰς Σαγιάδα. Ἐπρόκειτο ἁπλῶς περὶ κλοπῆς διαφόρων ἀντικειμένων γραφείου ἐκ τοῦ κοινοτικοῦ καταστήματος συνολικῆς ἀξίας 600 δραχμῶν. Ὑποπτοι τῆς κλοπῆς ἐθεωρήθησαν δύο Τσάμηδες, οἵτινες διέφυγον εἰς τὸ Ἀλβανικὸν ἔδαφος.

ΑΝΤΙ ΤΟΥ κ. ΣΒΩΛΟΥ

Διὰ διατάγματος διωρίσθη ὡς μέλος τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ἀντὶ τοῦ κ. Σβόλου, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Π. Κανελλόπουλος.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πύρρου 42 παρὰ τὸ Παγκράτι οἰκίαν της ηὐτοκτόνησε χθὲς τὴν ἑσπέραν ἡ δεκαοκταέτις Μαρία Γρηγορίου, βληθεῖσα διὰ κυνηγετικοῦ ὅπλου εἰς τὴν κοιλίαν.

Ο ΑΣΜΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΕΔΡΑΠΕΤΕΥΣΕ

Ὁ συνταγματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς κ. Ἀντωνιάδης, ἐπιστρέψας ἐκ Κρήτης, ὅπου εἶχε μεταβῆ πρὸς διενέργειαν ἀνακρίσεων διὰ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ καταδίκου Ἀσμανοπούλου, πρόκειται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ πόρισμά του.

Καθ' ἃ ἐγνώσθη, ὁ κ. Ἀντωνιάδης συνήγαγεν ἀπὸ τὰς ἀνακρίσεις τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ Ἀσμανόπουλος ἐδραπέτευσε, βοηθηθεὶς εἰς τοῦτο ὑπὸ φιλελευθέρων πολιτῶν τῶν Χανίων.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗΝ ΑΜΥΝΑΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΑΓΩΓΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΧΡΕΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΟΜΟΛΟΓΙΟΥΧΟΥΣ

Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Μαξίμου, ἐγένετο χθὲς τὸ ἀπόγευμα μακρὰ σύσκεψις τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Τσαλδάρη καὶ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαξίμου, τῶν Οἰκονομικῶν κ. Πεσμαζόγλου, τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Χέλμη, τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ κ. Μαντζαβίνου, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ κ. Ἐξαρχάκη καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Χρέους κ. Δροσοπούλου.

Κατ' αὐτὴν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Πεσμαζόγλου ἀνέπτυξε τὸ προσχέδιον τοῦ προϋπολογισμοῦ 1935—36 καταρτισθέντος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποδόσεων καὶ τῶν προβλέψεων τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς τρεχούσης χρήσεως.

Κατὰ τοὺς ἐπισήμους ὑπολογισμοὺς ἡ τρέχουσα χρῆσις θὰ παρουσιάσῃ πλεόνασμα 100 περίπου ἑκατομμυρίων, τὸ ὁποῖον θὰ διατεθῇ δι' ἐπειγούσας ἀνάγκας, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶνε ἡ κάλυψις τοῦ ἐλλείμματος τῆς χρήσεως 1933—34.

Κατὰ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ 1935—36 ὑπελογίσθη ὅτι οὐδεὶς θὰ ἀφήσῃ ἔλλειμμα, διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ ὁποίου ὁ κ. Πεσμαζόγλου προέτεινε διαφόρους συνδυασμούς.

Ἐπηκολούθησε συζήτησις διὰ τὰς πολεμικὰς παρασκευὰς πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος τῆς πολεμικῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς χώρας πιστώσεων. Κατὰ τὴν συζήτησιν ἀπεκλείσθη κατ' ἀρχὴν ἡ περίπτωσις τῆς συψεως ἐσωτερικοῦ δανείου διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ἀπαιτουμένων πιστώσεων, ἀφέθη δὲ ἐν τέλει ὅπως τὸ ζήτημα συζητηθῇ καὶ μετὰ τὸν ὑπουργὸν τῶν πολεμικῶν ὑπουργείων.

Ἀκολούθως ἐγένετο συζήτησις καὶ περὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους μετὰ λεπτομερῆ εἰσήγησιν τοῦ κ. Πεσμαζόγλου. Ἐν ὁμοφωνίᾳ ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ Κυβέρνησις προέλθῃ εἰς συνεννοήσεις μὲ τοὺς ξένους ὁμολογιούχους διὰ τὸ καθορισθησόμενον πληρωτέον ποσὸν κατὰ τὴν νέαν χρῆσιν. Ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων τῆς συμφωνίας τοῦ Λονδίνου δὲν ἐγένετο συζήτησις, ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως ταῦτα ἐξετασθοῦν εἰς νέαν σύσκεψιν, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ τὴν προσεχῆ Τρίτην.

Πάντως ἐτέθη ἡ ἀρχὴ, ὅτι ὁ διακανονισμὸς τοῦ δημοσίου χρέους πρέπει νὰ γίνῃ ἐν συνεννοήσει μὲ τοὺς ὁμολογιούχους, κατόπιν δὲ τούτου ἀπεφασίσθη ὅπως ἀναχωρήσῃ ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου διὰ Λονδῖνον ἀντιπροσωπεία ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΠΙΔΟΜΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ἀπεφασίσθη ἐνίσχυσιν τοῦ λαϊκιστικοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον καθιστᾷ τὴν χώραν μας ἰσχυρὰν καὶ ἱκανὴν νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκόν της καὶ ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος. Διότι, ἂν παραστῇ ἀνάγκη, πράγμα ὄπερ ἀπεύχομαι, θὰ ἴδωμεν τοὺς Τούρκους νὰ πολεμοῦν παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Ἑλλήνων. Ὥστε διὰ τοῦ μέτρου αὐτοῦ ἐνισχύεται ὁ λαϊκισμὸς, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ μίαν ἀπόλυτον ἀνάγκην διὰ τὴν χώραν μας καὶ δὲν θίγεται καμμία διάταξις τῶν συνθηκῶν οὔτε δημιουργοῦνται ἀντιθέσεις ἢ περιορισμοὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν μειονοτήτων, εἴτε οὐσιαστικῶς, εἴτε τυπικῶς.»

Ἐν σχέσει μὲ τὸν νόμον περὶ ἐπωνύμων καὶ μὲ τὰ γραφόμενα περὶ βιαίου ἐκτουρκισμοῦ τῶν ἑλληνικῶν ἐπωνύμων, ὁ κ. Τεβφὴκ Ἀρὰς ἐδήλωσεν ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε ἀληθές.

— «Φαντασθῆτε, λέγει, ὅτι ὁ νόμος περὶ ἐπωνύμων δὲν ὑποχρεώνει οὔτε τοὺς Τούρκους νὰ ἐκλέξουν ὡρισμένον ἐπίθετον, πόσον μᾶλλον τοὺς Ἕλληνας. Ὁ νόμος ἀπαγορεύει τὴν χρῆσιν ἐπωνύμων τὰ ὁποῖα ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς χώρας μας. Φυσικὸν εἶνε μὲ τὴν πρόοδον τοῦ λαϊκισμοῦ νὰ προτιμῶνται καθαρῶς τουρκικὰ καὶ ὄχι ἀραβικὰ ἐπώνυμα. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὸν καταναγκαστικὸν ἐκτουρκισμὸν τῶν ἐπωνύμων».

Ὁ κ. Τεβφὴκ Ρουσδὴ Ἀρὰς, ἀνεχώρησεν ἐκ Θεσσαλονίκης τὴν 11.30' νυκτερινὴν δι' Ἀθήνας, ὅπου, ὡς ἐδήλωσε θὰ παραμείνῃ, μίαν ἢ καὶ δύο ἡμέρας, φιλοξενούμενος ὑπὸ τοῦ συναδέλφου του κ. Μαξίμου.

Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΤΑΒΑΙΝΕΙ ΕΙΣ ΙΝΔΙΑΣ ΚΑΤΟΠΙΝ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΩΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Λονδίνου ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Γεώργιος Β' ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν μεταβαίνων εἰς Ἰνδίας, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ ἀντιβασιλέως τῶν Ἰνδιῶν εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ ὁποίου θὰ παραμείνῃ